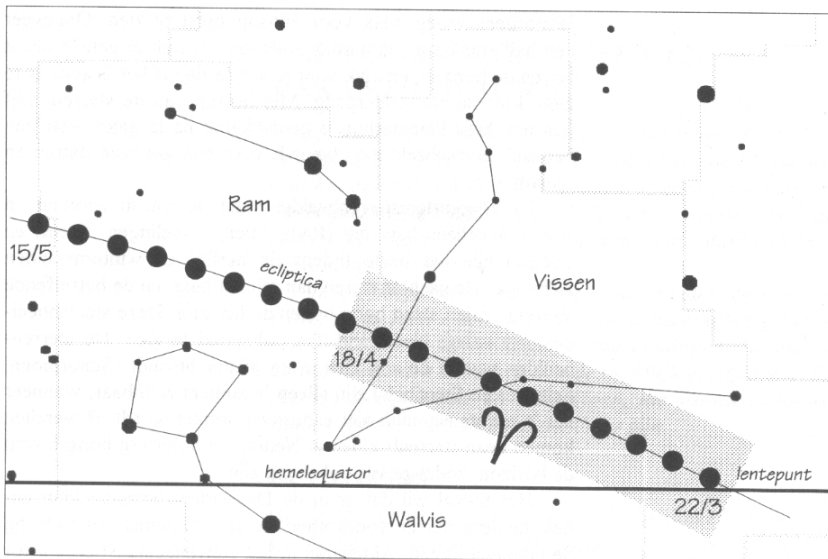

Het verschil tussen sterrenbeeld en sterrentekens

In de astrologie wordt er gewerkt met de sterrentekens van de dierenriem; astrosofen kunnen hierin nogal eens verschillen, de ene werkt met de sterrenbeelden zoals die aan de hemel zijn te zien, de ander werkt uitsluitend met tekens. Hieronder een inventarisatie van beide mogelijkheden.

Om misverstanden te voorkomen, moet eerst uit de doeken worden gedaan wat het verschil is tussen sterrenbeeld en -tekens. Het sterrenbeeld staat als oerbeeld aan de hemel en is in zijn vormgebaren majestueus waar te nemen; door de twaalf sterrenbeelden van de dierenriem bewegen de zon, maan en planeten. Deze beelden zijn geen van alle in grootte gelijk; de kleinste, de Weegschaal, beslaat niet meer dan 23° (booggraden) van de dierenriem, de grootste, Jonkvrouw, tegen de 40° . Sommige moderne astrologen vangen dit op door de sterrenbeelden elk in zones van dertig graden te verdelen; dit geeft dan overlappingsen binnen de sterrenbeelden, met alle onduidelijkheden van dien. Werken met de sterrenbeelden heet werken met de siderische dierenriem (siderisch hangt samen met de sterren).

Een andere groep astrologen, veruit de grootste, werkt niet met sterrenbeelden, maar met sterrentekens. Dat zijn zones van de ecliptica (de aarde-zonnebaan) van elk 30 booggraden, welke beginnen bij het lentepunt, dat is dat punt in de dierenriem waar de zon in de lente (op het noordelijke halfrond) over de evenaar beweegt. Dit lentepunt is per definitie 0° Ram, symbool ♈ , waarmee tegelijk alle andere dierenriemtekens zijn vastgelegd.

Daar het lentepunt ieder jaar een weinig achteruit beweegt door de dierenriem (50" (boogsecondes), wat 1° in de 72 jaar betekent), verschuift dit lentepunt achterwaarts door de dierenriem en daardoor overlappen dierenriemsterrenbeelden en -tekens elkaar niet meer. Heden staat het lentepunt op 5° in de Vissen, zodat iemand die een planeet heeft staan halverwege het sterren-teken Ram, eigenlijk deze planeetstand in het sterrenbeeld Vissen heeft. Zie de figuur op blz. 9. Toch interpreteren de astrologen van de laatste groep dit als een Ram-stand: deze verwisseling van sterrenbeeld en -teken is rond de aanvang van de jaartelling in zwang gekomen, eerst bij de Egyptenaren en Grieken, later overgenomen door de Arabieren en vervolgens in de Middeleeuwen naar Europa overgewaaid. Voorstanders van de eerste groep houden op dat de tekens enkel gelden voor de maanden die samenhangen met de seizoenen binnen het jaar, dus louter een etherische werking weerspiegeland.

Als illustratief voorbeeld moge Goethe's horoscoop dienen. Zijn zon, bode van de individualiteit, staat in het sterrenteken Jonkvrouw, sterrenbeeld Leeuw. Voor werking van beide sterrenbeelden als waar vanuit deze individualiteit is te beschouwen, is wat te zeggen; het was een krachtig zonnig persoon, wiens werk uitstraalde over geheel cultureel Europa in zijn tijd. Toch is het werk dat hij achterliet een weerslag van zijn wereldbeschouwing de fenomenologie, welke hij grotendeels heeft uitgewerkt in zijn wetenschappelijke werken. Deze wereldvisie wordt dus bepaald door de zonnestand in **teken**; dit geeft de aardse werkelijkheid weer, welke zich uit in het aardse leven: dit heeft dus een meer astraal-etherische werking. Zijn persoonlijkheid werd ervaren als een zonnig middelpunt, wat meer een Leeuwwerking weerspiegelt, overeenkomstig de zonnestand in sterren**beeld**: een geestelijk-astrale werking. Op het fysieke plan is meer de astraal-etherische werking merkbaar, werkend via de lotusbloemen en orgaanprocessen op de aarde in. De geestelijk-astrale werking is mogelijk te ervaren door de hogere geestesleden heen, en enkel als culturele uitwerking merkbaar voor hen die daar gevoelig voor zijn – dus uitend voornamelijk in de tijdstroom.

De verdeling van de dierenriem in tekens is pas na Christus ontstaan, samen met de verdeling van de huizen als uitdrukking van het leven van een individuele mens; het hangt samen met de komst van Christus op aarde: de 'Ik Ben', welke het mogelijk heeft gemaakt dat het menselijke ik een individuele ontwikkeling kon gaan. Door de komst van Christus en de aardse leiding die Hij sindsdien op zich heeft genomen, hebben de Cherubijnen, werkend in de dierenriem, een andere, meer buitenkosmische taak toebedeeld gekregen, daar hun vormende werk aan mens en wereld dan afgerond was en de mens de wereld van binnenuit om kon leren vormen vanuit zijn ik. Deze Cherubijnen zonderden Geesten van de Omloopstijden af van zich, die hun vormende taak op aarde en mens voortzetten. Dit werk vond zijn uiteindelijke beslag rond de 4^e eeuw na Christus. Deze Geesten vormen nu onder andere de band van de dierenriemtekens rond de aarde, uitwerkend op de astrale (ademhaling van de aarde) en etherische (groei, bloei en afsterven in de natuur door

een jaar heen) gebieden van mens en wereld. Als zodanig vinden zij weerslag in de menselijke horoscoop, zoals de mens zichzelf in zijn wezensdelen en lichamelijke heeft gevormd op grond van wat hem is aangereikt. Naast en door deze werkingen als 'mallen' voor de menselijke ontwikkeling maken zij het mogelijk dat de mens hieruit iets nieuws vormt, namelijk de substantie tot de nieuwe, vijfde ethersoort die de basis zal vormen voor de toekomstige Jupiter-ontwikkeling van de aarde; die welke de liefdessubstantie is, en wordt gevormd uit de door Christus in de etherwereld uitgestroomde nieuwe elementwezens die de uiteindelijke omvorming van de aarde naar de volgende fase, en uiteindelijk naar de kosmos van de liefde, mogelijk maken. Daarbij gaat het niet om het ik van de mens, maar om afdrukken daarvan die de mens op basis van zijn om te vormen astraallichaam maakt (de tekens in de horoscoop zeggen niets direct over het ik van de mens, maar over de kwaliteiten van zijn hulsels, met name het astraallichaam).

Met dat de Cherubijnen hun taak als dierenriem aan meer dienende geesten overgaven, werd de mensheidsleiding door de Geesten van de Persoonlijkheid (vanuit de Venus sfeer) overgenomen van de Geesten van de Vorm of Elohim (huizend in de zonnensfeer). Daarmee ontstond de mogelijkheid dat de zon van zijn middelpuntige vaste sterren-zijn over kon gaan in het worden tot een dierenriem, welke een perifere werking en bewustzijn heeft: in zijn baan, de ecliptica, wordt dit sindsdien neergeschreven doordat de Geesten van de Vorm hun handen ten opzichte van de mensen vrij hebben. Zij weven nog steeds de kosmische gedachten van de wereld die de verschijnselen in hun specifieke vormen en voorkomen doen ontstaan, echter nu losstaand van de mens door de verschijnselen heen, verscholen achter de oppervlakken der dingen. De mensen kunnen daardoor leren hun gedachten vrij naar de kosmische oorsprong te richten en ontwikkelen. Dan ontwikkelen wij met de deugden die we als idealen aflezen van deze opnieuw gezochte kosmische ideeën, de mogelijkheden om weer vanuit de kosmische ontwikkeling te scheppen, en nu op meer en meer bewuste wijze. Op de toekomstige Jupiter-aarde vormen de Vormgeesten samen met de naar hen ontwikkelende mensen de volledige nieuwe dierenriem. Nu zijn zij samen met specifieke Geesten van de Omloopstijden werkzaam vanachter wat de dierenriemtekens wordt genoemd; elk dertig booggraden beslaand die zijn bepaald door het lentepunt, wanneer de aarde een nieuwe impuls ontvangt vanuit het erachter liggende dierenriemsterrenbeeld, en de daar doorheen werkende sterrenbeelden ten noorden en ten zuiden hiervan. Ook de maan en planeten brengen deze krachten binnen de zonnensfeer over op de aarde en in de mensen, wat zich doet afspiegelen in ons astrale en etherlichaam (net als dat van de aarde, daarmee de seizoenen en verschillende invloeden bewerkstellend). De vormende gedachte kwaliteiten die de Vormgeesten weven, kunnen in de verschillende ethersferen van de teken kwaliteiten waardoor zij zich openbaren, door de engelen van de derde hiërarchie worden overgebracht en zo als etherspecifieke vormkrachten op de mens inwerken vanuit deze tekenstan-

den, wat zich weerspiegelt in de planeetverdeling over de tekens van de horoscoop (de Persoonlijkheidsgeesten brengen de levensetherkrachten middels de gnomen over, de Aartsengelen de klanketherkrachten via de nimfen en de Engelen de lichtetherkrachten via de elfen).

De sterrenbeelden van de dierenriem staan aan de hemel als de geestelijk-astrale oerbeelden, waarin nog steeds de Cherubijnen huizen en die als het oerbeeld van Adam Kadmon nog steeds op de aardse mens inwerken, zij het zijdelings; de mens moet vanuit zijn hogere wezen weer naar die sterren toe kunnen groeien. En het hogere deel van zijn ik, dat de kiemen van zijn geestmens in zich draagt, is op de zon achtergebleven. Vandaar dat het zinvol is om over de siderische dierenriem te spreken met betrekking tot zonne-horoscopie; de siderische standen geven uitsluitel

Reliëf van de kruisafname bij de Externsteine.

ling van het individu in zijn opeenvolgende incarnaties, mits men dit vanuit juist inzicht in karmische samenhangen weet te interpreteren. Op aarde schemeren deze werkelijkheden enkel door een wezen heen wanneer men daar vatbaar voor is en deze hogere gaven op aarde uitwerkt: enkel bij ver ontwikkelde individuen is dat heden merkbaar. Zij zijn niet direct lichaamsvormend op de mens door etherwerkingen.

Je kunt globaal stellen dat de astrologie die uitgaat van de tekens, uitsluitel

geeft over het astraal- en het etherlichaam van de zich incarnende mens, en daarmee samenhangend zijn fysieke lichaam; niet over zijn individualiteit, maar enkel diens aardse hulsels en de mogelijkheden om middels zijn karma hieraan te werken. De andere tak die uitgaat van de sterrenbeelden richt zich meer op de individuele, al tot geestkracht geworden hogere geestes-astrale kwaliteiten die aanwijzingen kunnen geven over de gang van incarnaties van een individu, wat zich binnen de biografie kan spiegelen: Het hogere ik dat in samenspraak met de persoonlijke Engel vanuit de periferie stuurt. Een mooi beeld om de verhoudingen tussen werkingen van tekens en beelden te veraanschouwelijken is het in steen uitgehouwen reliëf aan de wand van de Externsteine: Daar ziet men de gestorven Christus die van het kruis wordt afgenomen door zijn getrouwen, waarvan er een staat op een stoel in de vorm van een geknakte levensboom. Achter het kruis rijst de herrezen Christus die met rustige vrede op het gelaat het gebeuren stuurt met twee vingers; naast deze is aan weerszijden een kind in de zon en in de maan weergegeven. Vanuit de periferie worden de aardse lotgevallen gestuurd.

Het is mijn ervaring als astrosoof dat het zinvol is om uit te gaan van de sterrentekens, samenhangend met het lentepunt, als werkzame aspecten op de aarde, aangezien hieruit een praktisch werkbare methode vanuit de menselijke wezensdelen bleek te ontwikkelen. Vooral ook over ziektes of constitutionele afwijkingen kunnen tekenstanden uitsluitel geven. Daarnaast blijkt dat toepassingen van muziek op basis van een klankhoroscoop bij landschapsgenezing, alleen goed werken wanneer van de tekenstanden wordt uitgegaan. Dit omdat de elementwezens daarin een stuk ontwikkeling kunnen meemaken in plaats van dat zij conserverend aan de aarde werken, wat veelal het geval is wanneer zij met en vanuit de planeten in de vaste sterrenbeelden van de dierenriem werken.

Overigens kan men wel degelijk lotswetenswaardigheden kennen vanuit de vaste sterren. De vaste sterrenbeelden **buiten** de dierenriem namelijk vormen onze ideaalkrachten; het zijn eigenlijk kolonies van engelen die elk een stuk van het Goddelijke scheppingsplan vasthouden en bewerken. Voor onze komst naar de aarde kunnen we die geestkolonies bezoeken, en nemen deze ideeën mee. Ze vormen op aarde onze idealen, want we weten dat wanneer we een stuk daarvan realiseren, wij dan onszelf en de aarde een stuk verder kunnen brengen. Deze ideaalkrachten leven als warmtekristallen in ons niet-substantiële warmtelichaam, dat wordt genoemd ons fantoomlichaam. Wanneer een vast sterrenbeeld parallel staat aan een planeet in de dierenriem bij onze geboorte, dan worden diens krachten middels die planeet in ons, dus via het door deze planeet aangelegde orgaanproces in ons en ons leven bemiddeld (zie o.a. de boeken Kosmobiologie en Wetenschap Anders).

Uit: Sampo Nr. 4